

A Délmagyarország minden előfizetője díjtalanul megkapja a 300 oldalas karácsonyi ajándékkönyvet

A város a városok kongresszusához fordul panaszával a nyolcmilliárdos betegápolási teher miatt

Az a pénzügyminiszeri rendelet, amely a törvényhatóságok között osztotta fel az országos betegápolás és nyilvános gyermekvédelem évi 280 milliárdos költségét és amely Szeged város háztartását ezen a címen majd nyolcmilliárd koronával terhelte meg, az egész országban nagy megdöbbenést keltett. A törvényhatóságok, úgy a megyék, mint a városok, sorban emelik fel tiltakozó szavukat a horribilis terhek rájuk hárítása miatt.

A törvényhatósági joggal felruházott városok között Szeged városra róta a kormány a legnagyobb terhet, amely ötven százalékkal meghaladja a leggazdagabb városra, Debrecenre kirótt összeget. Ez a nyolcmilliárd korona — mint arra a *Délmagyarország* már többször rámutatott — alapjaiban ingatja meg a város jövő évi költségvetését, amelynek tervezete csütörtökön kerül a pénzügyi bizottság elé. A nyolcmilliárd koronát ugyanis csak kétféle módon illesztheti be a város a költségvetésbe. Vagy az ötven százalékosra tervezett pótdát helyett százötven százalékos pótdát ró ki a város a közönségre, vagy pedig lefaragja az előirányzott kiadásokat. Mindkét megoldás olyan súlyos nehézségekbe ütközik, hogy alkalmazhatóságuk tel-

jesen reménytelen.

A súlyos probléma állandóan foglalkoztatja a város hatóságát. Olyan harmadik megoldási lehetőség után kutatnak, amely valahogy áthidalhatná a nehézségeket és elhárítaná a rendelet katasztrofális következményeit.

Dr. Somogyi Szilveszter polgármester érdeklődésünkre a következőket mondta:

— Megkerestük a városok kongresszusát, hogy szervezze meg a törvényhatóságok közös akcióját a rendelet módosítása érdekében. Jól tudjuk azt, hogy a betegápolás és a gyermekvédelem költségeiből valamit a törvényhatóságoknak is magukra kell vállalniuk, azonban olyan nagy teher-rész átvállalására, mint amilyent a rendelet megállapít, a szó teljes értelmében, képtelenek. Szegednek a közközház fenntartása alig két és félmilliárd koronájába kerül, harmadrésze annak, mint amennyit most a városra hárított át különböző népjóléti terhek címén a kormány. Ebbe a teherbe minden törvényhatóság belepuszul.

Szegeden kívül — értesülésünk szerint — majd minden törvényhatóság hasonló célú akciót indított, így az általános megmozdulás eredmény nélkül nem igen maradhat.

Fizessen elő a Délmagyarországra!

Tanítóválasztás izgalmas korteskedések és könnyek között.

Betöltötte az iskolaszék a hét megüresedett tanítói állást.

A községi iskolaszék dr. Gaál Endre kulturtanácsos elnöklétével szerda délután ült össze, hogy tanítókat és tanítónőket válasszon. A választás — a hagyományos szokás szerint — rendkívül izgalmas volt. Hónapokig tartó kórteshadjárat előzte meg és a korteskedés még az ülésterem ajtajánál sem szűnt meg, mert az élelmesebb, vagy elkeseredettebb pályázók még a terembe is behatoltak, hogy még egy utolsó szóval kapacitálják az iskolaszék tagjait.

A pályázók egyébként — úgy a nők, mint a férfiak — korteseikkel együtt már a kora ebédutáni órákban ott gyülekeztek a városháza emeleti folyosóján, vagy ott álltak lenn, a nagy kapu előtt. Izgatottan lesték a szórványosan érkező iskolaszéki tagokat, akik jóleső érzéssel, mosolyogva fogadták a hölgyek és a férfiak heves udvarlását és mindenkinek megígérték az áhított voksot. Valóságos udvar képződött minden iskolaszéki tag körül, udvar, amely elkísérte őket a városháza kapujától a bizottsági terem ajtajáig.

A kortesek nyomtatott, gépirásos, vagy írott szavazólapokat osztogattak nagy bőkezűséggel. A szavazólapok elsorolták a pályázók minden érdemeit. Az egyik arra hivatkozott, hogy negyedszázad óta tanítója a szegedkörnyéki tanyavilágnak, a másik szerényen felsorolta, hogy „kántor, tanító és énekkarnagy, magyar, német, francia, angol és orosz nyelvismerettel, zene- és énekkarvezető, oktató képzettséggel, tizenhárom évi működéssel” pályázik a szegedi községi tanítói állásra. A hölgyek szavazólapja sem különbözött a férfiakétól. Összintén elárulta mindegyikük, hogy hány esztendő óta töltött már el eddig a városi elemi népoktatás szolgálatában, öntifaltatásról, néhány esztendő letagadásáról szó sem lehetett.

A legagilisabb egy vidéki pályázó volt, aki az

iskolaszék választmányi tagjaihoz gépirásos körlevelet intézett. A körlevélben a bokros érdemek felsorolása után kötelező nyilatkozatot tett, hogy amennyiben elnyeri az egyik tanítói állást, felajánlja szolgálatait a római katolikus egyház ének- és zenekárában való működésre is — annak ellenére, hogy a református vallás híve.

A bizottsági terem hatalmas T alakú asztala szinte roskadozott a szavazólapok tömkelege alatt. Négy óra után néhány perccel már sokan voltak a teremben, az iskolaszék választott és hivatalból való tagjai. Ott voltak az iskolaigazgatók, a szerzetesrendek házfőnökei, a plébánosok, a protosztáns lelkészek, a közigazgatás polgári delegátusai, a polgármester, a kulturszenátor és a tanfelügyelő. A kulturszenátor, mint az iskolaszék elnöke, már meg is nyitotta volna a választógyűlést, azonban kiderült, hogy az iskolaszék még nem választóképes, amennyiben az eljárás szabályzatban előírt tagszám még nem volt együtt. Egy hiányzott belőle.

— Hát ki hiányzik? Elő kell valakit keríteni — mondta valaki türelmetlenül.

— Nincs itt Back Bernát, Dobay Gyula, Gerle Imre — állapította meg az elnök, — majd össze-telefonáljuk őket.

Gaál Endre el is távozott a teremből, hogy telefonáljon. Jó félóra múlva érkezett csak vissza — eredmény nélkül.

— Dobay nincs Szegeden, Back Bernátot nem találják sehol, pedig a malom minden zugát átkeresték már utána, Gerle Imre telefonján senki sem jelentkezik — jelentette reménytelenül.

— Hát akkor mit csinálunk? — kérdezték.

— Várunk, hátha előkerül valaki, — mondotta a polgármester és ő is eltávozott a teremből. Néhány meddő perc múlva felpattant a terem-

ajtó és a kapu elé állított hivatalszolga lélekszakadva jelentette, hogy kocsi bukkant fel a láthatáron.

— Ha jól láttam, a Gerle méltóságos ur kocsija — mondotta.

Néhány ur az ablakhoz futott és konstataulta, hogy a jelentés megfelel a valóságnak. Dr. Gerle Imre abban a pillanatban szállt le sárga homokfutójáról és néhány perc múlva már benyitott a terembe.

Harsány éljenzéssel fogadták. Csodálkozva hajtotta meg magát, mert fogalma sem volt, hogy hirtelen mivel érdemelte ki ezt a hangos ovációt.

— Most meg a polgármester tűnt el — állapította meg kétségbeesve az elnök, de időközben valaki érte futott és hozta is már vissza.

Dr. Gaál Endre gyorsan elfoglalta az elnöki széket és megnyitva az ülést, konstataulta annak választóképeségét is, majd fölkerítte Gombkötő Antal tanfelügyelőt, mint a közigazgatási bizottság megbízottját, a választás lefolytatására.

A tanfelügyelő elsősorban megállapította, hogy a kötelező formák megtörténtek, a pályázatot rendes időben közölte a „Néptanítók Lapja” és a pályázat feltételei között az a paragrafus is szerepelt, amelyet a kormány kívánságára vettek fel és amely szerint egyenlő minősítés esetén a végelbírás alá vont, vagy menekült állami tanítók előnyben részesülnek. Bejelentette ezután a tanfelügyelő, hogy három tanítót és négy tanítónőt állásukra kerül betöltésre. A szavazás névszerűen titkos, ha csak három iskolaszéki tag nem kéri a nyílt szavazás elrendelését.

Senkinek sem kért, így megkezdődött az aktus. A tanfelügyelő felolvasta a jelöltek névsorát és közölte, hogy először a három tanítói állás betöltésére kerül a sor. Kérte a választókat, hogy egy cédulán szavazzanak mind a három jelöltre.

Megkezdődött a szavazás. A tanfelügyelő felolvasta a tagok névsorát és a választók szavazócéduláikat sorba bedobták az urnába. Huszonhat szavazatot adtak le.

A szavazatok szortírozása után a tanítónők megválasztására került a sor, majd összeszámlálták a voksokat és a tanfelügyelő kihirdette az eredményt.

A tanítói állásokat Schillinger József 25, Laczkovics László 21, Lakatos László 14 szavazattal, a tanítónői állásokat pedig Nagy Anna 25, Veszelyovszkyne 18, Dudás Adrienne 13 és Siha Margit 12 szavazattal nyerték el.

A választás eredményét természetesen a kihirdetés pillanatában — vagy talán még előbb, a szavazatok összeszámlálásakor — megtudták az ajtó elé tömörült érdekeltek és vegyes érzelmekkel tárgyalták. Arcok derültek fel és arcok sötétedtek el, reménysek születtek és foszlottak szét, üjjongó öröm születtek és kétségbeesett bánat. Az érzékenyebb szívű hölgyek szemét könnyek — öröm és bánat könnyek — homályosították el.

Egy fiatal jelölt, aki egyetlen szavazatot kapott, sorba szólította meg az összes távozó iskolaszékieket.

— Miért nem szavazott rám — kérdezte könnyes szemmel, — csak egy szavazatot kaptam. És mindenkinek ez volt a válasza.

— Drága fiam, az az én voltam.

Ez is a titkos választási rendszer mellett szól, mert ha nyílt lett volna a szavazás, talán szemkikaparások is történtek volna.

Magyar László.

Belvárosban levő modern

6 szobás lakásomat felcserélném

ugyanilyen 4 szobás lakásra.

Cím a kiadóhivatalban.

Telefon:
irodai 2-58.

BELVÁROSI MOZI

Telefon:
pénztári 5-82.

Október 1, 2, 3 és 4-én, csütörtöktől—vasárnapig:

CONRAD VEIDT nagy
Don Carlos filmje

történelmi motívumok alapján 9 felvonásban, mindkét része egyszerre!!!

I. rész: aranjuezi szép napok. II. rész: az inkvizíció.

Főszereplők: CONRAD VEIDT és DAGNY SERVAES

Ezt megelőzi: STRUCPOLITIKA amerikai burleszk 2 felv. és a FOX JOURNAL.

Előadások kezdete 5, 7, 9 órakor.

Telefon:
11-85.

KORZÓ MOZI

Telefon:
11-85.

Möghívó!

Adatik tudtára Szeged város érdemös pögárságának, hogy csütörtökön a Korzó mozgóházban tartja nagy és díszös melyre möghijjuk az érdemös lakosságot.

Mindön épkezláb ögyéniség ott lögyön, mer ottan bétýár vigság lösz, amilyen nem vót, de nem is lösz ebbe a keserves velágba.

Mink is ödös minyjában ott löszünk.

Göre Gábor és egész késárléte.

Előadások kezdete: Hétköznapiokon 5, 7, 9 órakor.